

hvori Professorerne ansættes ved vort Universitet, efter gentagne Beregninger med mellemliggende Tid, har vist sig at være omtrent 38 Aar. Naar man ansætter Mænd, der i Gennemsnit have en Alder af 38 Aar, som Professorer, er virkelig en Begyndelsesløn af 4.000 Kr. for den Virksomhed, som der her kræves, og som kun kan udføres af de dygtigste og bedste aandelige Kræfter i Landet, ikke for meget. Naar den ærede sidste Taler særlig berørte vor almindelige økonomiske og finansielle Tilstand, vil jeg dog over for dette bemærke, at det Spørgsmaal, det her drejer sig om, finansielt set er saa lidet betydeligt, at det næppe kan lægge det afgørende Lod i Vægtstaaalen. Det blev forleden Dag her af det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) med nogen Høje gjort gældende, at man var kommet vel vidt i Bevilligelse af Understøttelser til litterære Personer, som foreslaas optagne paa Finansloven, og det blev af ham i den Anledning anført, at man paa dette Aars Finanslov forhøjede Bevillingerne med 13.000 Kr. til Mænd, hvis Virksomhed dog er af en ganske privat Natur, og som ikke i og for sig have noget Krav paa Staten, og som heller ikke have nogen som helst Forpligtelse over for Staten ved deres Virksomhed. Det forekommer mig, at naar man ikke har nogen Betænkelighed ved at give en saa betydelig Bevilling til saadanne Mænd, saa vare de Bevillinger, som mit Ændringsforslag drejede sig om her, ikke af en saadan Størrelse, hvor det gælder hele Universitetet og dets halvhundredede Professorer, at det burde kunne bewirke, at man ikke skulde kunne slutte sig til det. Naar den ærede Ordfører selv har fremhævet som et væsentligt Motiv for Tinget til at gaa ind paa det foreliggende Forslag, den Udsigt, som der er til at gennemføre en Lov om Folkehøjskolerne, som dette Ting lægger megen Vægt paa, saa viser det sig ogsaa efter den fremkomne Betænkning, at der der er Tale om at forsøge Bevillingen til Folkehøjskolerne med ikke mindre end 155,000 Kr. om Aaret, og over for dette Beløb ere de Beløb, her vilde være Tale om, efter mit paatænkte Ændringsforslag, forsvindende. Jeg kan saaledes ikke andet end højlig beklage det Resultat, hvortil det ærede relative Flertal er kommet; men jeg indser meget vel, at saaledes som Sagen nu ligger for, er der ikke noget Haab om at komme videre end til dette, der her foreligger. Jeg kan her kun gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at dette vil ved Universitetet føles som en stor Skuffelse.

J. Scavenius: Ærede Medlemmer ville have set, at jeg har tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag og et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Naar jeg skal begrunde, hvorfor jeg har gjort det, saa nødsages jeg til, og jeg haaber, at det vil blive mig tilladt, at gaa lidt uden for det Lovforslag, som ligger for. Jeg haaber, det maa blive mig tilladt, thi den ærede Ordfører har i saa Henseende selv anvist Vejen. Der er i Aar dels fra Regeringen og dels gennem det private Initiativ forelagt os en Række af Undervisningslove, som jeg havde tænkt mig maatte staa i en naturlig, jeg vil ligefrem sige uopløselig Forbindelse med hinanden. Undervisningslove, der dels angif den voksne Ungdom paa Landet gennem Forslaget om en Organisation og en Lovhævedelse af og en større Bevilling til Folkehøjskoler og ligeledes til Landbrugsskoler, endvidere et Lovforslag om en udvidet Undervisningsplan samt forhøjede Lønninger ved Landbohøjskolen, endvidere paa samme Maade en udvidet Undervisningsplan og forhøjet Lønning ved den polytekniske Læreanstalt, og da endelig ogsaa den Lov, som nu ligger for om Lønningsforholdene ved Universitetet. Derimod har jeg ikke kunnet henregne til denne Række af Love Lovforslaget om de lærde Skoler, thi dette Lovforslag er kun forelagt som et Forslag om et Lønningstillæg til de ved de lærde Skoler ansatte Embedsmænd, hvorimod det er rent og bart for alle Forslag om en ny Organisation af de lærde Skoler. Det er da min største Sorg ved at se, hvad der nu ligger for, at man har henlagt Forslaget om den polytekniske Læreanstalt. Den polytekniske Læreanstalt kan ikke opfylde, hvad den bør, den kan ikke gennemføre en saadan Undervisning, saa vel teoretisk, som praktisk til Industriens Fremme her i Landet, som den bør, med de Lærkræfter, som er den tildelt. Det Forslag, som i saa Henseende er blevet forelagt fra Regeringens Side, tør jeg rolig sige er det mindst mulige, hvad Organisation angaar, som der i det hele kan og maa fordras fra den polytekniske Læreanstalts Side. End mere føler jeg mig ilde berørt ved, at man samtidig med, at man ikke vil fremme Lovforslaget om den polytekniske Læreanstalt, hvis Hensigt er særlig at virke til Gavn for Industrien, for København og Købstæderne, at man samtidig med, at man har ladet dette Spørgsmaal ligge hen til en anden Gang, naar man maatte være saa naadig at tage det op igen — derimod lader til at ville gaa ind paa en meget stor Udvidelse af Landbohøjskolen,